

Мультимедійне заняття №28

Дмитро Павличко. Життя і творчість. Поезія.

План

1. Розповідь про письменника.
2. Художнє відтворення нищівного режиму тоталітаризм у творі «Коли помер кривавий Торквемада».
3. Поетичне вираження глибокої любові до рідної мови («О рідне слово, хто без тебе я?»). Значення творчості.

4. Пісенна творчість поета («Дзвенить у зорях небо чисте», «Я стужився, мила, за тобою», «Два кольори», «Коли ми йшли удвох з тобою», “ Був день, коли ніхто не плаче...”, “Сріблиться дощ...”).

5. Філософські роздуми ліричного героя про сенс людського життя (“Це Ти створив мене таким...”).

6. Значення творчості.

**Дмитро
Павличко -
це
мислитель,
достойний
продовжува
ч Івана
Франка,
каменяр
нової доби.**

**Олесь
Гончар**

Дмитро Васильович Павличко –
поет, літературознавець,
кіносценарист

Дата народження: 28.09.1929 р. в
с. Стопчатів на Станіславщині

*Я народився на землі
Від батька, що орав ту землю.
Ніколи я не відокремлю
Себе від хлопської ріллі.*

Навчання: середня школа,
Львівський університет, аспірантура

*У хаті рідко бачив хліб я,
А в школі били по руках,
За те, що зиркав я спідлоб'я
На булку панського синка.*

Володіє: українською,
польською, чеською,
болгарською, іспанською,
англійською, російською мовами.

**Девіз творчості
поета:**

**«Поезія – це
мова молодих»**

“Я народився на

землі.”

Я народився на землі.

Від батька, що орав ту землю.

Ніколи я не відокремлю

Себе від хлопської риллі.

Із неї виріс я немов

Пшеничний колосок зернистий.

Я тілом – дужий, духом – чистий:

У мені землі моєї кров.

Мої зернини - то слова,

**Як відберуть їх на насіння,
Мене чекає воскресіння
І сонце, і весна нова,
І слави жнива золоті.
Та мав би вищу нагороду,
Як став би хлібом для
народу
Хоч на єдиний день в житті.**

1944 р. в числі інших заложників німці розстріляли брата Петра. Тоді вперше, схилившись на віко труни, Павличко вилив свою любов і ненависть у ще дитячі, незграбні, та виболені рядки. До поеми «Вогнище», в якій цей трагічний епізод дістав філософське відбиття, було ще далеко.

1948 р. Д. Павличко скінчив десятирічку.

**На фото
1967 року
поет Дмитро
Павличко із
Доньками
Роксоланою
(у центрі)
та Соломією.**

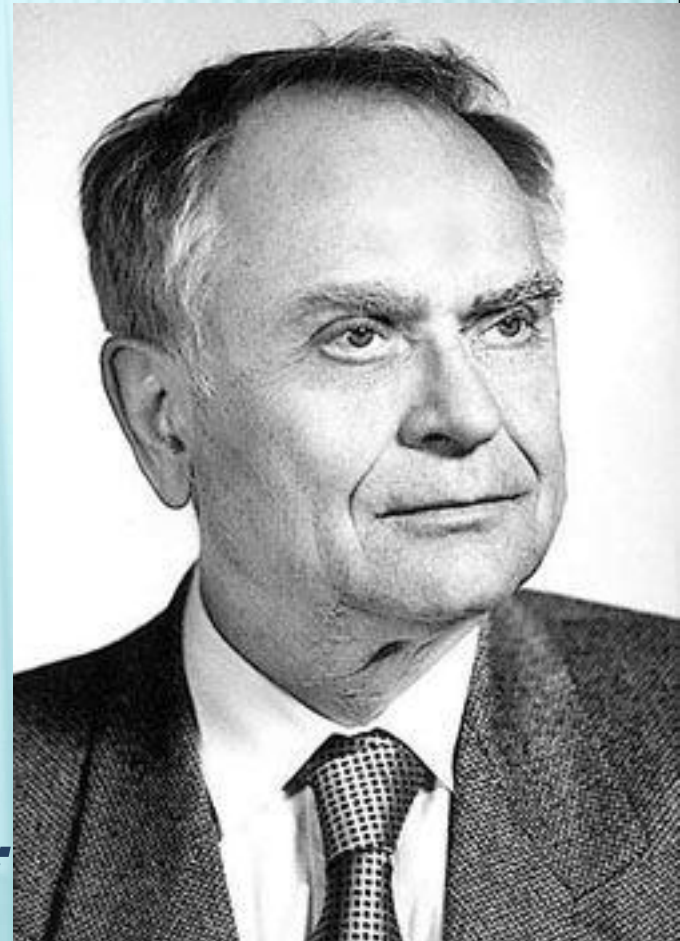

• На фото в 1970 році з доньками сфотографувалася мати Богдана Павличко.

Нагороди

Нагороджений орденами:

- Трудового Червоного Прапора,
- Дружби Народів,
- Почесною грамотою президії ВР УРСР, орденом Республіки Болгарія "Кирила і Мефодія";
- Лауреат Державної премії УРСР ім. Т.Г.Шевченка,
- Болгарської премії ім. Христо Ботева, словацької премії

м. П.Гвездослава:

Останні нагороди

- Письменник,
громадський
діяч
нагороджений
вищим орденом
держави.
- Має звання
Герой України.

**Дочка
Дмитра
Павличк
а
Соломія**

• На фото збірник публіцистики, Дмитра Павличка **«Українська національна ідея»** — що охоплює період від 1987 до 2003 рр. Боротьба проти русифікації і за радянських часів, і в умовах незалежної України — один із провідних мотивів книжки.

Презентація збір "Світло і тінь"

**Згадай! Вже квітло звільнене село,
А батько наш розкопував могили,
Все ще не вірячи, що сина вбили.
Він під землею розшукав мене,
Пізнав сорочку, полотно ляне,
По вишивці пізнав свою дитину,
Затоптану гестапівцями в глину...
Тоді ж і ти, вмираючи з розпуки,
Розв'язував мені пробиті руки
Та все боявся, щоб колюча в'язь,
У мертве тіло знову не вп'ялась...**

Я син простого лісоруба

- Від осені 1945 р. до весни 1946 р. Д. Павличко був ув'язнений у Станіславі по сфабрикованому звинуваченню в причетності до бандерівських злочинств.
- Надивився Д. Павличко і на повішених активістів, і на заподіяні «лісовиками» пожежі. Зблизька спізнав «лице ненависті», лице націоналістичного звірства, запам'ятав його на все життя.

Не змовкає правди голос, Що веде нас у житті.

Д. Павличко

Збірка «Любов і ненависть» (1953)

Поезію творить любов, а не злоба... Якщо в моїх творах присутня ненависть, то це означає, що я жив у жорстокі і складні часи.

Д. Павличко

З
б
і
р
к
и

«Моя земля»

«Бистрина»

«Днина»

«Сонети»

П
о
е
м
и

«Поєдинок»

«Ялівець»

«Вогнище»

«Захар Беркут»

«Земля»

«Сон»

«Коли помер кривавий Торквемада»

- твір із збірки «Правда кличе».

**Символіка твору – сміх-свобода,
мовчання, ридання-неволя**

Найулюбленіші теми Д. Павличка:

**активність
поетичного
слова**

**шанобливе
ставлення
до рідної
мови**

**Рідне слово, мова рідного народу -
одна із наскрізних тем у творчості
поета**

**Для Павличка мова — то найцінніший
скарб, із яким
ніщо не може зрівнятися. У народі
прийнято вважати найбільшою цінністю
зір. Кажуть: бережи, як зіницю ока.
Павличко ж використовує цей народний
вислів, щоб ще вище піднести цінність
мови. У сонеті «Якби я втратив очі,
Україно», він пише, що, осліпнувши, міг би
жити:**

Якби я втратив очі, Україно,
То зміг би жити, не бачачи

ланів,

Поліських плес, подільських
ясенів,

Дніпра, що стелить хвилі, наче
сіно.

Дивитися на радощі обнови,
Та материнської не чути мови

“Ти зрікся мови рідної...”

Ти зрікся мови рідної, нема
Тепер у тебе роду, ні народу.

Чужинця шани ждатимеш
дарма –

В твій слід він кине сміх –
погорду!

О РІДНЕ СЛОВО, ХТО БЕЗ ТЕБЕ Я?

Тебе у війні віддали мене
Мої батьки і предки невідомі,
Що гинули за тебе на вогні.
Так не засни в запиленому томі,
В неткнутій коленкорівій труні –
Дзвени в моїм і правнуковім домі.

Тема України в творчості

**Тема рідної землі,
Вітчизни, України
посідає в творчості
Павличка особливе
місце. У поетовому
серці Україна жила з
дитинства.**

**Втративши матір,
він ані хвилини в
житті не відчував
себе сиротою, бо
"вела мене в світ
Україна моя!"**

**Для поета Україна - це земля
Франка, земля Шевченка, яка і його
діла і думки надихнула снагою,
"вічно молодого жагою правди й
доброти". Вірш Павличка
"Батьківщині" розкриває його
безмірну любов до України, яка для
нього - "всенародиця", "світла
безсмертного лоно", "кохання...
лебедине".**

**У рідної землі набирається
поет сили, у водах Дніпра він
умиває свої очі, "щоб у темряві
дух... не згас". Україна - то
зірниця, що світить у
непроглядну ніч і не дає
загинути в імлі. Вона, як мати,
благословляє свого сина
любов'ю і снагою на**

**Відповідальність митця за свої
творіння.**

**Тільки той може називатися
поетом, хто дає слову “співаючу,
сміливу душу”.**

Книга

**«Світов
ий**

сонет”

Вірш

**Цикл
«Білі
сонети”**

**Вірш
“Голос”**

“Творчіст

ь”

– чотирнадцятирядковий вірш, який складається з двох чотирирядкових та двох трирядкових строф, пов'язаних римою, названою І. Франком «римовими сплітами».

«Правда кличе!»

«Правда кличе!» (1958), книга, яка стала духовним порогом «шестидесятників», - слава і сором свого часу, дитя мужності і жертва напівправди.

Вісімнадцятитисячний її тираж було вилучено з обігу й знищено.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ ЗАХИ
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Цикл «Вірші з Монголії» (1988)

***То – наше слово, то - щоденне
чудо.***

То – сонця зір крізь каменя більмо,

То – дух народу – о всесильний

Буддо!

Все в нас бери, лиш мови не дамо.

Рідне слово, мова народу -

*– одна із наскрізних тем у
творчості поета*

А ви, мої освічені моголи, Нагі внучата княжої землі,

Все віддали - і рідну мову, і школи За знак манкурта на низькім чолі.

Висновок

Ставлення до рідної мови для Павличка - то найвищий критерій моральності і людської вартості. Вірші поета пробуджують у серцях українців палку любов до рідного слова до культури та історії нашого народу.

Вірш «Два кольори» (1965)

Літературний рід: лірика

Жанр: ліричний вірш

Вид лірики: особиста поезія

Провідний мотив: доля людини й
материнська любов

Віршовий розмір: ямб

Тип римування: перехресне.

**Два кольори – дві
тривоги,**

дві нитки душі,

що з'єднують в

одному

візерунку пам'ять

про

батьків і турботу про

дітей,

про сучасне й

й

**Вони, як живі
джерела, що
передають від
покоління
до покоління скарби
й
багатство пам'яті
свого
роду, бо саме вони
духовно**

Людину все життя супроводжують два кольори: червоний — то любов, а чорний — то журба. Такими ж нитками, за народною традицією, вишивали рушники та сорочки. Поет підібрав такі задушевні слова, так зумів висловити почуття багатьох людей, що вірш став улюбленою народною піснею для багатьох поколінь.

Проводжаючи сина в дорогу, мати дала вишитий рушник, як оберіг, як символ своєї любові. І це була найдорожча річ, яку він зберігав протягом довгих років, бо мати ніби вгадала синову долю, вишила її на полотні.

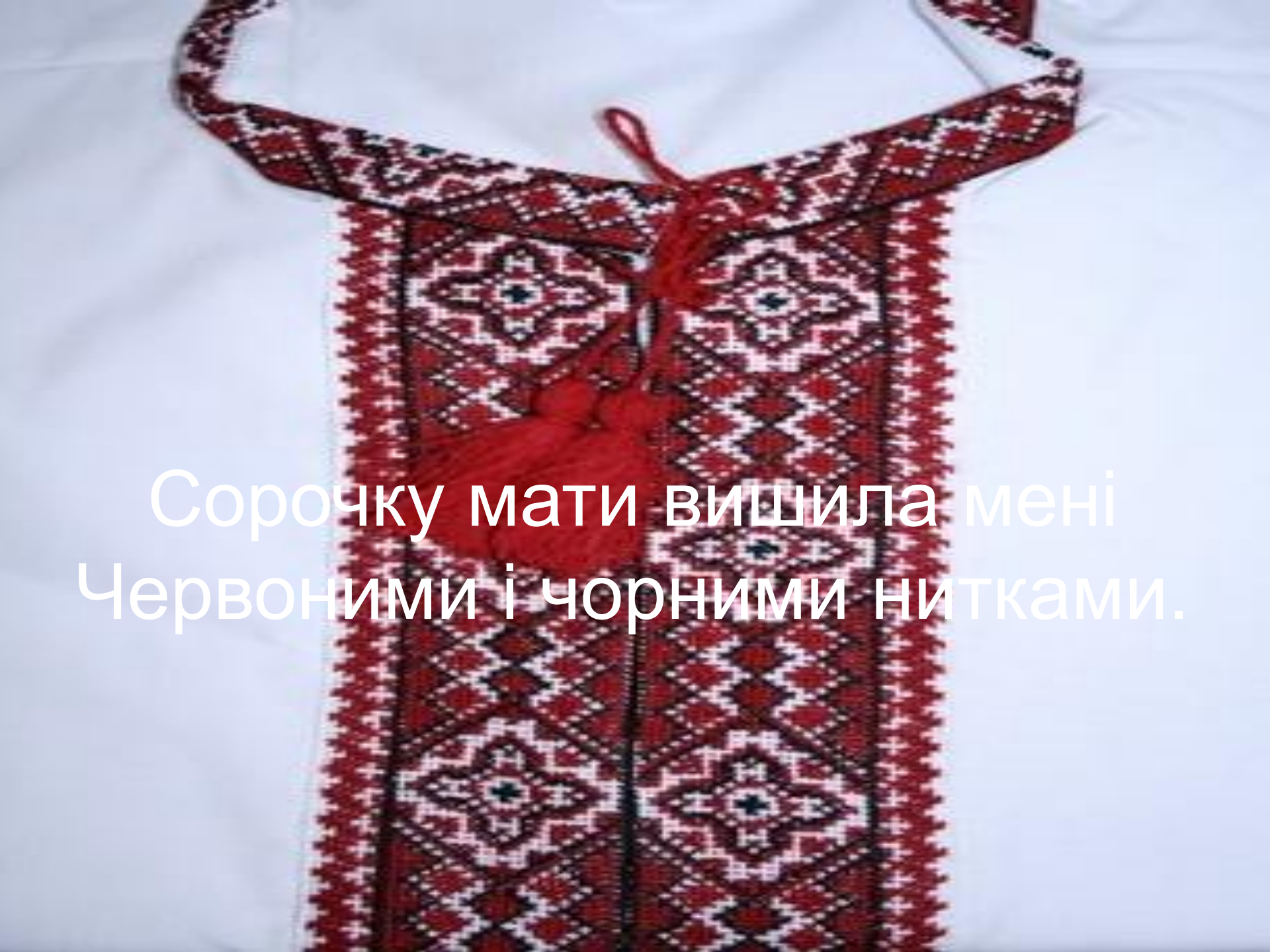

***Поет підібрав
такі задушевні
слова, так зумів
висловити
почуття
багатьох людей,
що вірш став
улюбленою
народною піснею
для багатьох
поколінь.***

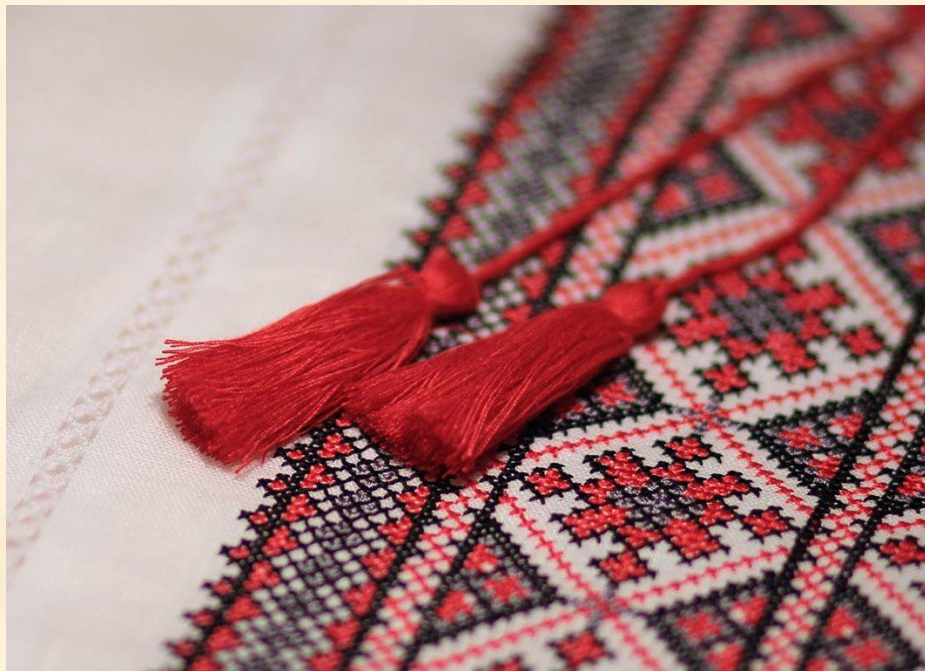
A scenic landscape featuring a dirt path leading through a valley. A wooden fence runs along the path, separating it from a rocky, grassy slope. In the background, there are rolling hills and a bright light source, possibly the sun, creating a hazy atmosphere. The sky is filled with soft, white clouds.

Піти у світ незнаними
шляхами,

A white shirt with a red and black embroidered pattern, featuring a large red tassel. The embroidery consists of repeating geometric and floral motifs in red, black, and white threads. A large, fluffy red tassel is attached to the center of the chest. The shirt is laid flat on a white surface.

Сорочку мати вишила мені
Червоними і чорними нитками.

*Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в душі моїй оба,
Два кольори мої, два кольори:
**Червоне — то любов,
А чорне — то журба.***

**Мене водило в безвісті життя,
Та я вертався на свої пороги,**

Мені війнула в
очі сивина,
Та я нічого не
везу додому,

**Лиш згорточок старого
полотна,
І вишите моє життя на
ньому.**

*Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в душі моїй оба,
Два кольори мої, два кольори:
Червоне — то любов,
а чорне — то журба.*

- Які почуття викликала у вас пісня “Два кольори”?
- З якою піснею і якого автора вона співзвучна?
- Про які кольори йде мова у творі? Чому саме їх обрав автор?
- Чому пісня Д. Павличка “Два кольори” стала народною?

Символи і кольори

Кольори - червоний

чорний

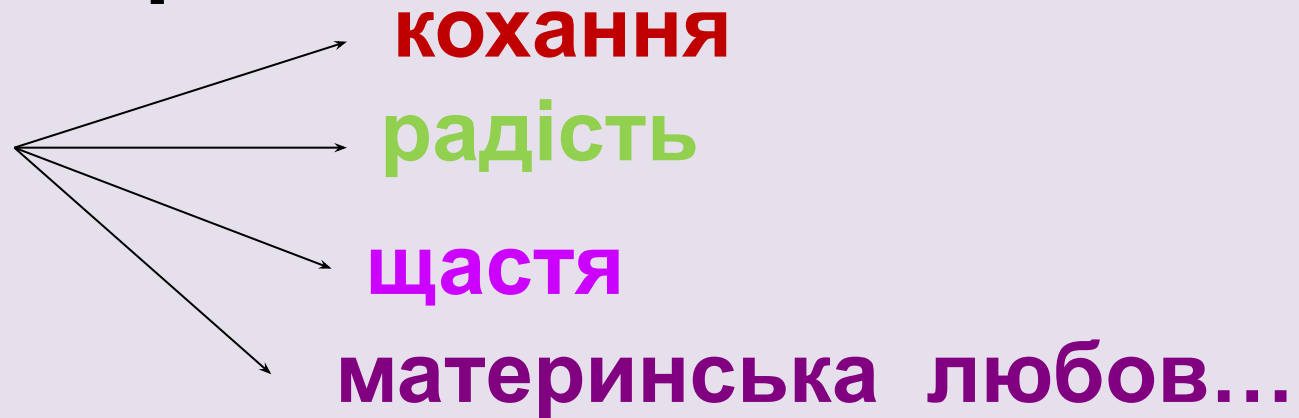
любов радість журба смуток

Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в житті моїм оба,
Два кольори мої, два кольори:
Червоне – то любов, а чорне – то журба

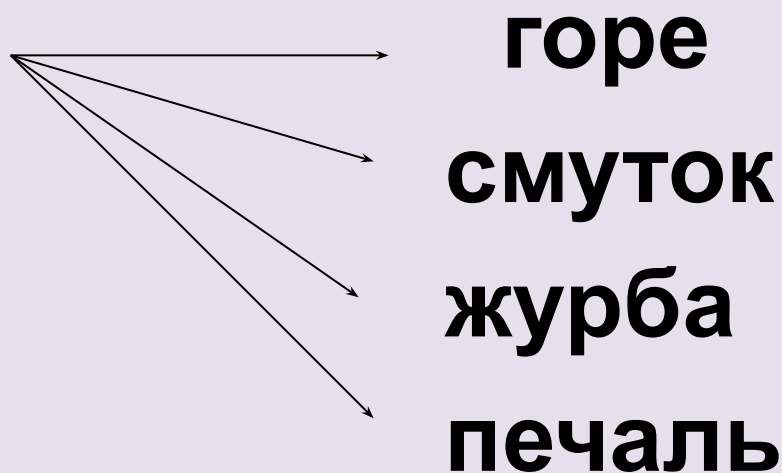
АСОЦІАТИВНЕ МИСЛЕННЯ

• З чим асоціюються у вас червоний і чорний кольори?

• Червоний

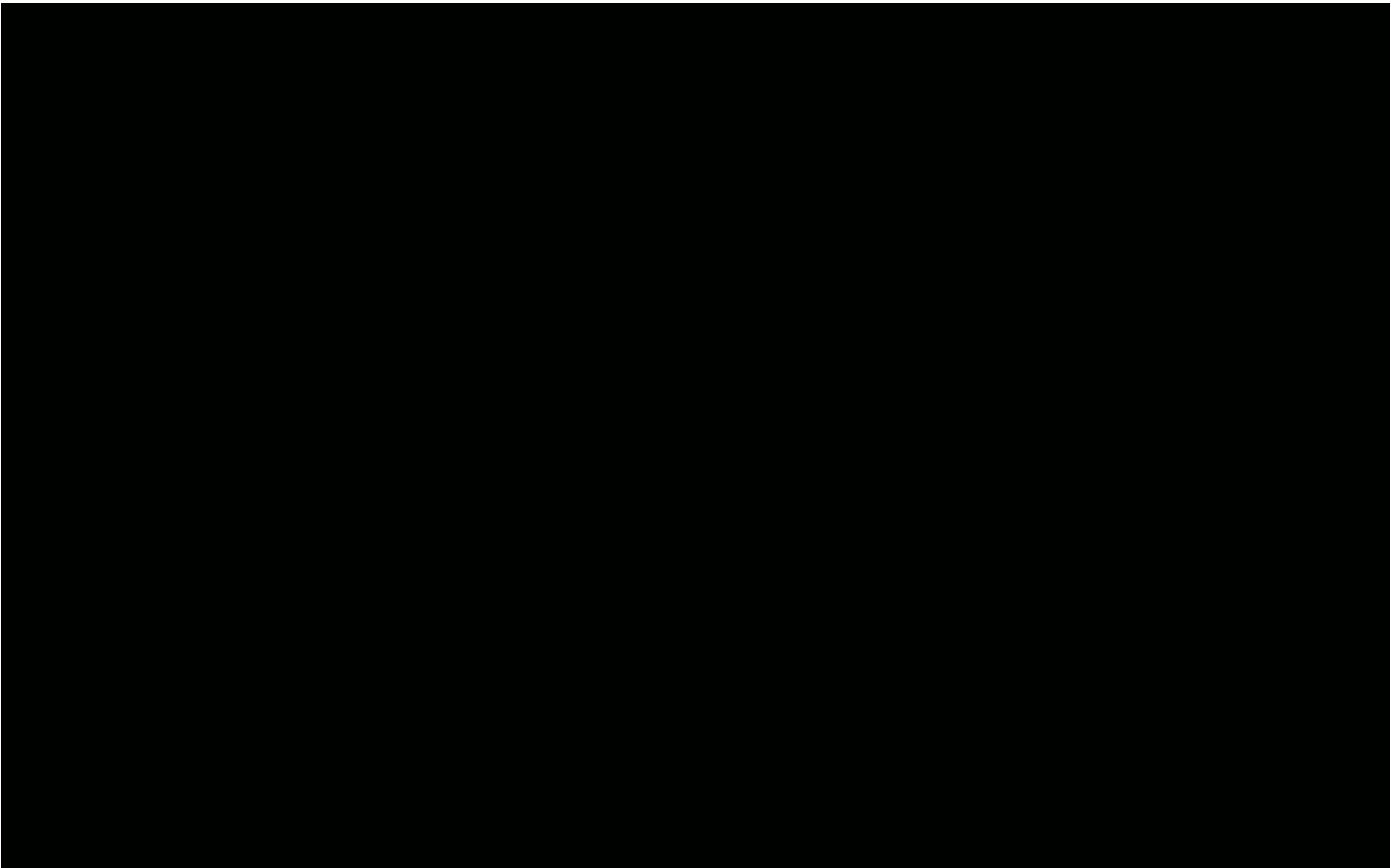

Чорний

Висновок

*Так, усього в п'яти строфах,
у двадцяти, насичених думкою,
образами словах, поет зумів
сказати
так багато про людську долю,
про
смысл життя, про радість і
журбу,
печаль і кохання.*

**Посіяла людям
літа свої,
літечка житом,**

**Прибрала
планету,
послала
стежкам
споришу,**

**Навчила
дітей, як на
світі по
совісті жити,**

**Зітхнула
полегко - і
тихо пішла за
межу.**

**- Куди ж це Ви, мамо?! -
сполохано кинулись діти.
- Куди ж Ви, бабусю? - онуки
біжать до воріт.**

- Та я недалечко... де сонце лягає спочити.

Пора мені, дітки... А ви вже без мене ростіть.

**- Та як же без Вас ми?... Та що ж ви
намислили, мамо?**

**- А хто ж нас, бабусю, у сон
поведе по казках?**

**- А я вам лишаю
всі райдуги із
журавлями,**

**І срібло на
травах, і
золото на
колосках.**

**- Не треба нам райдуг, не треба
нам срібла і золота,
Аби тільки Ви нас чекали завжди
край воріт.**

***Та ми ж переробим усю Вашу
вічну роботу, -
Лишайтесь, матусю. Навіки
лишайтесь. Не йдіть!***

**Вона
посміхнулась,
красива і сива, як
доля,**

**Махнула рукою -
злетіли увись
рушники.**

**— Лишайтесть
щасливі... - і
стала
замисленим
полем
На цілу планету,
на всі покоління
й віки.**

Сонет Д. Павличка «Погляд у криницю» — це філософські роздуми про світло і темряву, про добро і зло в житті. Коли б не було темряви, люди не знали б світла. Усе пізнається у порівнянні. То ж варто сприймати життя у всіх його проявах та різноманітності.

Погляд у криницю

Я розумію світло. Це —
душа.

Любові й космосу
глибини. Жертва.

Блиск розуму.

Благословіння миру.

Палання рук. Веселоці
трави.

А що таке темноти? Я не
знаю.

Можливо, це —
самотності печаль.

Дух каменя. Жало злоби.

Але без темряви свою
снагу

Не може сяйво людям
об'явити;

Потрібна ніч
знесиленим очам.

Тьма смерті очищає
джерело

Людського зору, як
пісок підземний —
Ті води, що прозріють
у криниці

Дмитро Павличко
«Погляд у криницю»

A bright sun is positioned in the upper left quadrant, casting a wide, radiant glow across the sky. The sky is a deep, clear blue, punctuated by several fluffy, white cumulus clouds of varying sizes. The sun's rays are most prominent in the upper left, creating a lens flare effect that softens the surrounding light. The overall atmosphere is bright and airy, suggesting a clear, sunny day.

**Я розумію світло.
Це — душа.**

**Блиск розуму.
Благословіння миру.**

A close-up photograph of a human hand being held in a fire. The hand is the central focus, with fingers spread. The skin on the palm and fingers is charred and glowing yellow-orange from the heat. The background is a dark, intense fire with bright orange and yellow flames. The overall scene is dramatic and painful.

**Палання рук.
Веселощі трави.**

А що таке темноти?

Я не знаю.

Можливо, це — самотності
печаль

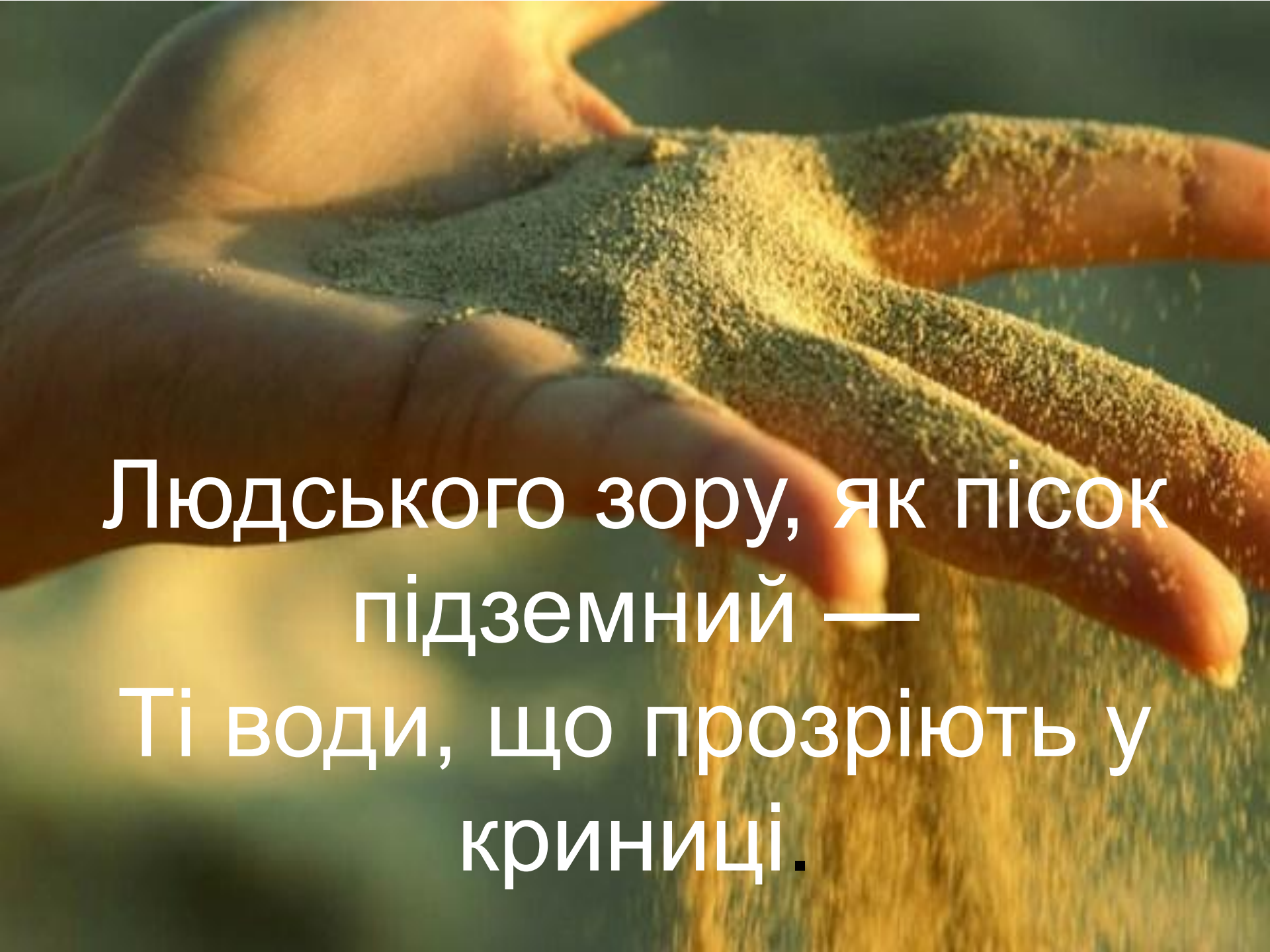
A dramatic sunset over a field of standing stones. The sky is filled with dark, heavy clouds, with a bright orange and yellow glow from the setting sun breaking through near the horizon. Several large, dark, rectangular stones stand in a line across the field, silhouetted against the bright light. The overall mood is somber and mysterious.

**Дух каменя.
Жало злоби.
Липкі**

**Тьма смерті очищає
джерело**

A close-up photograph of a hand holding and letting sand fall. The sand is golden-brown and is captured in mid-air, creating a soft, ethereal glow. The background is a blurred, warm-toned sky, suggesting a sunset or sunrise. The text is overlaid in white, centered on the image.

Людського зору, як пісок
підземний —
Ті води, що прозріють у
криниці.

«Іпокаянні псалми» Д. Павличка —

**це монолог ліричного героя про те,
хто він, навіщо і яким його створив**

**Бог. Чому він такий слабкий, а має
так багато бажань і поривань?**

**Невже все добре — від творця, а
гріх — від людини?**

**Філософські роздуми про
недосконалість людської природи,
про бажання досягти гармонії
втілені в поезії у чудову художню
форму**

“Це Ти створив мене таким...”

Це Ти створив мене таким

—

Неподужаним і слабким,
Невільником, хоч без
ярма,
Немудрим з ясністю ума,
Хитким, неначе терези,
Веселим з усміхом сльози,
Сліпцем, що ходить
навмання
З жагучим зором пізнання!
Чи це приємно так Тобі,
Що тяжко падаю в журбі,
Що дух мій ламається, як
скло,

Скажи, навіщо був цей
твір,
Що напів'янгол,
напівзвір?
Де ж у моїм єстві моє,
Що само з себе постає,
Що незалежне від Твоїх
Жадань — невже це тільки
гріх?
Невже моє — це тільки
зрив
Угод з Тобою та порив
До тих непрояснених
сфер,
Де паном ходить
Люцифер,

Д.Павличко

*« Це Ти створив мене
таким...»*

A person wearing a white, flowing robe stands in the center of the frame, facing away from the viewer. They are positioned in a vast, dark space filled with numerous bright, ethereal light rays that appear to emanate from behind them, creating a halo effect. The overall atmosphere is one of divine presence and spiritual illumination.

**ЦЕ ТИ СТВОРИВ МЕНЕ ТАКИМ —
НЕПОДУЖАНИМ І СЛАБКИМ,**

**Невільником, хоч без ярма,
Немудрим з ясністю ума,**

Хитким, неначе терези,

**Веселим з усміхом
сльози,
Сліпцем, що ходить
навмання
З жагучим зором
пізнання!**

*Чи це приємно так Тобі,
Що тяжко падаю в журбі,
Що дух мій ломиться, як
скло,
І рветься плоть, як
барахло?*

**Скажи, навіщо був цей
твір,
Що напів'янгол,
напівзвір?**

**Де ж у моїм єстві моє,
Що само з себе постає,
Що незалежне від Твоїх
Жадань — невже це
тільки гріх?**

*Невже моє — це тільки зрив
Угод з Тобою та порив
До тих непрояснених сфер,
Де паном ходить Люцифер,*

Кажуть, що близькі люди, які люблять, відчувають одне одного на відстані, знають, коли з кимось із них щось трапляється.

Ліричний герой закоханий, він готовий будь-якої миті прийти, прилетіти на перший поклик дорогої йому людини. Адже в нашому складному світі, де все «гуде й гримить», безліч небезпек, а найбільша – байдужість

оточуючих

**«Був день, коли ніхто не
плаче...»**

**Був день, коли ніхто не
плаче,**

**Був ясний день, як
немовля.**

**Та я здригнувся так,
неначе**

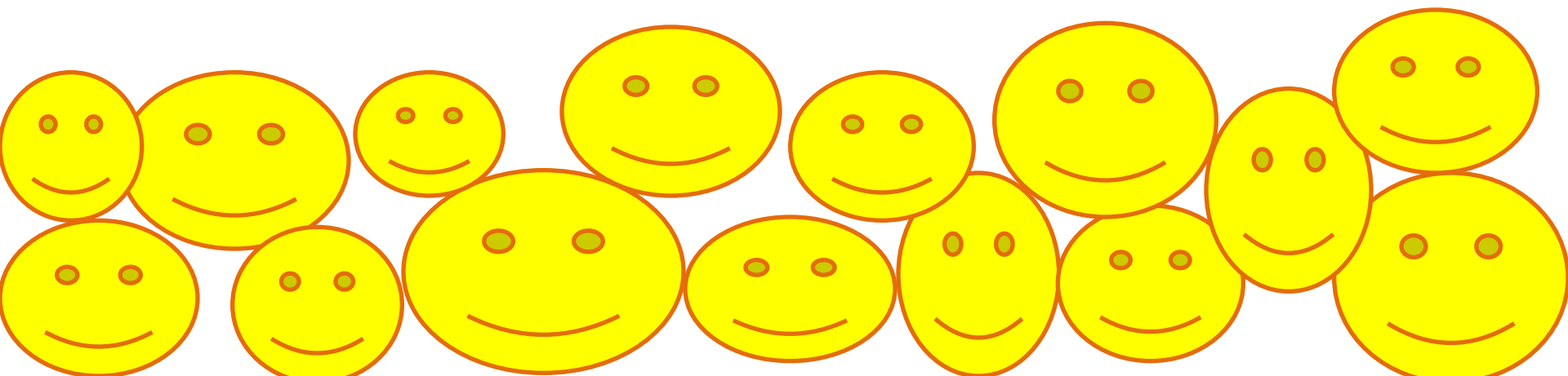
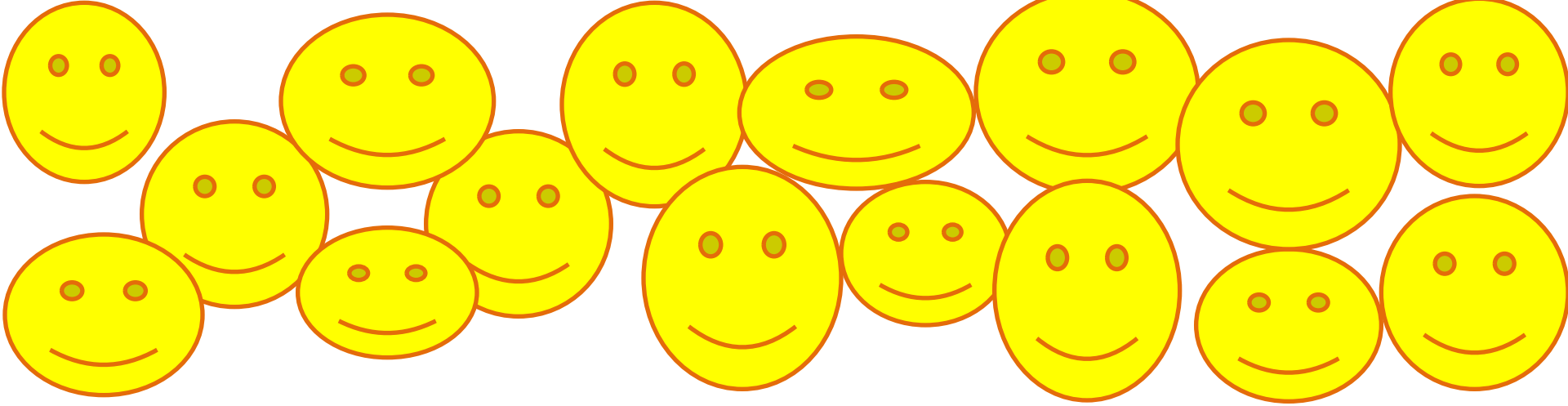
Твоє ридання вчув здаля.

Я знаю — ти не заридала,

**А в світі, що гуде й
гримить,**

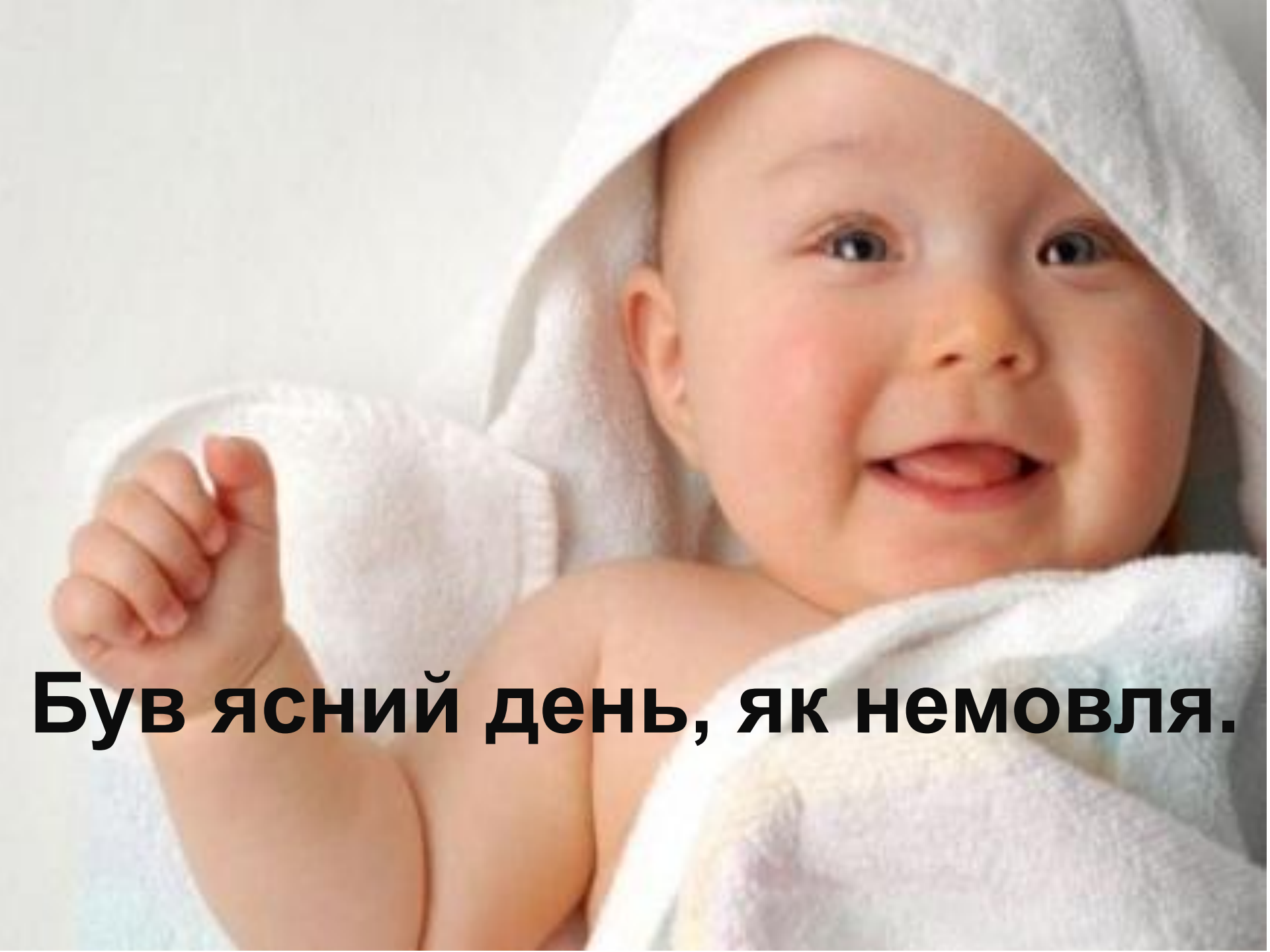
Мене лиш пошепки

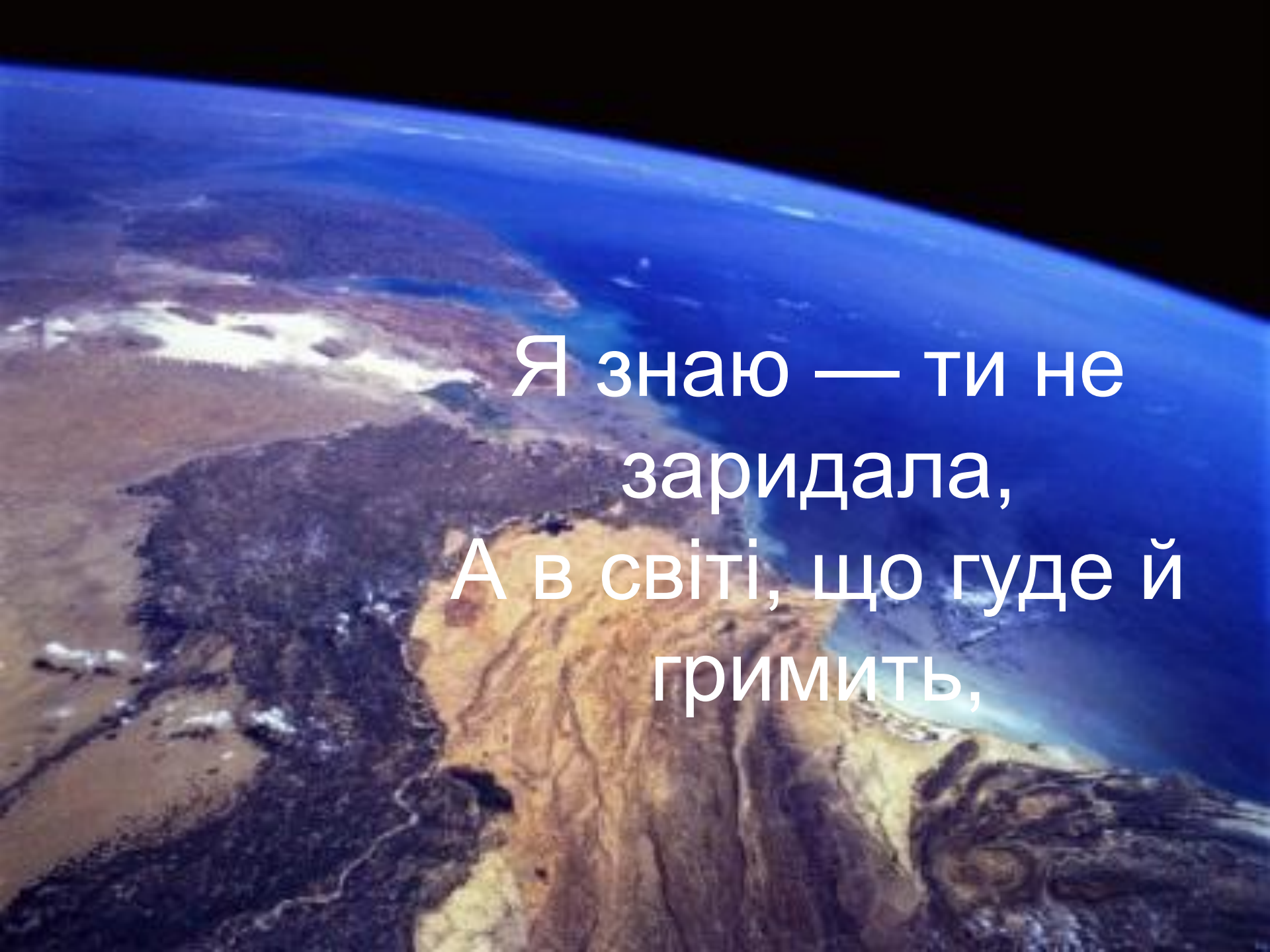

Був день, коли ніхто не плаче,

Був ясний день, як немовля.

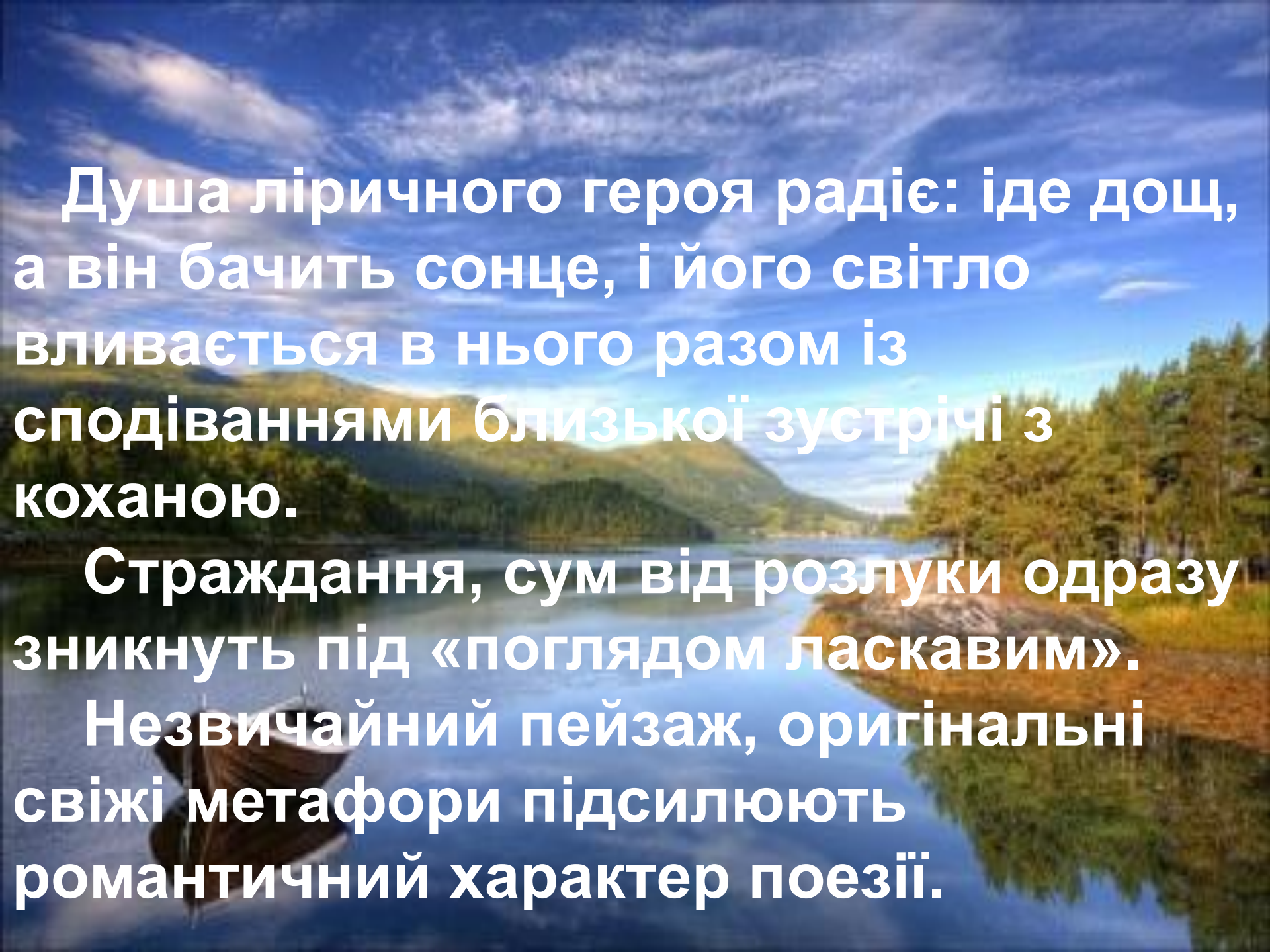

An aerial photograph of a rugged, mountainous landscape. The terrain is characterized by steep, rocky slopes in shades of brown and tan, with a prominent river valley cutting through the center. The sky above is a clear, vibrant blue. The text is overlaid in the center-right of the image.

Я знаю — ти не
заридала,
А в світі, що гуде й
гримить,

The background features a soft gradient from light pink on the left to light blue on the right. Scattered across this background are numerous square patterns, each consisting of three concentric squares. The squares are rendered in a light, semi-transparent style, with colors alternating between light blue and light pink. Some squares are slightly rotated, creating a dynamic, floating effect.

**Мене лиш пошепки
назвала,
До себе кликнула в ту
МИТЬ.**

A scenic landscape featuring a river flowing through a lush green forest. In the background, there are rolling hills and mountains under a bright blue sky with wispy white clouds. The water in the river is calm, reflecting the surrounding greenery and the sky. The overall atmosphere is peaceful and natural.

Душа ліричного героя радіє: іде дощ,
а він бачить сонце, і його світло
вливається в нього разом із
сподіваннями близької зустрічі з
коханою.

Страждання, сум від розлуки одразу
зникнуть під «поглядом ласкавим».

Незвичайний пейзаж, оригінальні
свіжі метафори підсилюють
романтичний характер поезії.

“Сріблиться дощ...” “

Сріблиться дощ в тоненькому
тумані,
Як ниточка в прозорім полотні.
А сонце по його блискучій грані
Тече і душу сповнює мені.
Зустрінь мене. Я повен
пожадання
Блакитної, мов сон, далечини.
Моїх очей неголосне страждання
Ти поглядом ласкавим зупини.
Моя печаль тебе не поневолить,
А тільки радісний розбудить щем.
Немов цього туману срібна
вопоть

Сріблиться дощ в
тоненькому тумані,

Як ниточка в прозорім полотні.

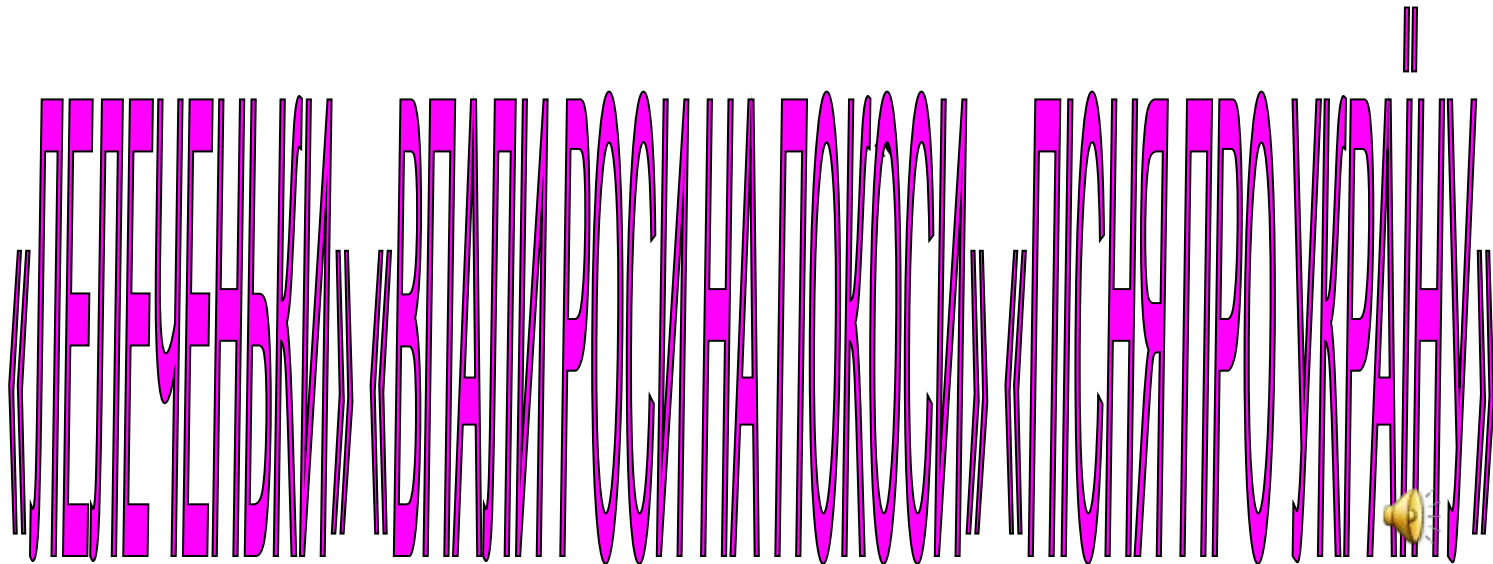
A man in a brown coat and a woman in a red coat are embracing in a snowy landscape. In the background, there is a green building with a white mailbox on a post. The scene is set in winter with snow on the ground and trees.

**Зустрінь мене. Я повен пожадання
Блакитної, мов сон, далечини.
Моїх очей неголосне страждання
Ти поглядом ласкавим зупини.**

A misty, blue-toned photograph of a park path. The path is paved and leads into the distance, flanked by trees and a street lamp on the right. The overall atmosphere is soft and melancholic.

**Моя печаль тебе не поневолить,
А тільки радісний розбудить щем.
Немов цього туману срібна волоть
Замаєна і сонцем, і дощем.**

Вірші, які стали улюбленими піснями

“Коли ми йшли удвох з тобою”

**Коли ми йшли удвох з тобою
Вузькою стежкою по полю,
Я гладив золоте колосся,
Як гладить милому волосся
Щаслива, ніжна наречена...
А ти ішла поперед мене,
Моя струнка, солодка згубо,
—**

**І я помітив, як ти грубо
Топтала колоски пшениці,
Що нахилились до землиці.
Немов траву безплідну, дику
Топтала і не чула крику
Тих колосочків. Без оглядки
Ти йшла собі, а в мене — зга
дки
Про те, як на чужому полі**

**О, я хотів тобі сказати
Що те колоссячко вусате —
То невсипущий труд мозільний,
То молодим калач весільний,
То для дітей пахуча булка,
То хліб, що матінка-гуцулка
З долівки вчила піднімати,
Як батька в руку, цілувати;
Та я змовчав. Я йшов покірн
о,
Бо я любив тебе надмірно,
Але мені тоді здалося,
Що то не золоте колосся,
Що то любов мою безмежну
Стоптали так необережно.**

ВИСНОВОК

*Можна приймати поезію Павличка цілком і
незастережно,
а можна щось у ній не приймати,
можна погоджуватися з його думками,
але не можна не захоплюватися
цією яскравою особистістю,
цим невтомним будівничим нашого
духовного життя,
цим полум'яним громадянином рідної землі.*

А.

Шевченко

Запитання та завдання для самоконтролю

- *Прокоментуйте слова Павличка:
“Там узяв я пісню в серце із людських
сердець”.*
- *Розкажіть про політичну та громадську
діяльність Павличка.*
- *Які провідні мотиви його поезії?*
- *Чому поет так гостро ставить проблему
збереження української мови?*

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ:

***вміти аналізувати твори Д.
Павличка,
вивчити напам'ять вірш
“Два кольори”***

Тестовий контроль

I-В

1. Віднайдіть назву першої збірки

Павличка:

А. "Моя земля"

Б. "Днина"

В. "Гранослов"

Г. "Любов і ненависть"

II-В

1. Де здобув Павличко вищу освіту?

А. Києві

Б. Харкові

В. Львові

Г. Чернівцях

I-V

2. Хто поклав на музику пісню “Два кольори”

Д. Павличка?

А. О.Білаш

Б. Г.Майборода

В. П.Майборода

Г. А.Пашкевич

II-V

2.Що не символізують кольори у вірші “Два кольори”

Д. Павличка?

А. Щастя

Б. Радість

В. Зраду

Г. Журбу

I-V

3. Павличко здійснив повний переклад сонетів:

- А. Петрарки**
- Б. Шекспіра**
- В. Пушкіна**
- Г. Гейне**

II-V

3. Який фільм було знято за сценарієм Павличка?

- А. “Тіні забутих предків”**
- Б. “Зона”**
- В. “Земля”**
- Г. “Захар Беркут”**

I-V

4. Що вишила мати синові на згадку про рідний дім?

(Д. Павличко “Два кольори”)

- А. Рушник
- Б. Хустину
- В. Сорочку
- Г. Кисет

II-V

4. Якими нитками мати вишила сорочку ліричному герою поезії?

(Д. Павличко “Два кольори”)

- А. Червоними і білими
- Б. Червоними і чорними
- В. Червоними і синіми
- Г. Зеленими і жовтими

I-V

5. Який віршовий розмір поезії “Два кольори”

Д. Павличка?

А. П’ятистопний ямб

Б. П’ятистопний хорей

В. Чотиристопний дактиль

Г. Чотиристопний амфібрахій

II-V

5. Названі титули: “Засновник Руху, ДПУ, один із лідерів парламенту (1990-1994), дипломатичний працівник” належать:

А. І. Драчу

Б. Д. Павличку

В. П. Загребельному

Г. Б. Олійнику

I-V

6. Який жанр у літературі започаткував Павличко?

- А. Вінок сонетів**
- Б. Вірш у прозі**
- В. Білий (неримований сонет)**
- Г. Прозу у вірші**

II-V

6. Віднайдіть одну з ознак авторського стилю Д.Павличка:

- А. Шевченківські мотиви**
- Б. Афористичність**
- В. Фольклорні образи**
- Г. Орнаментальність**

I-V

**7. Яке римування
властиве поезії**

«Два кольори»

Д. Павличка?

А. Кільцеве

Б. Перехресне

В. Суміжне

Г. Подвійне

II-V

**7. Яким віршованим
розміром написано**

поезію «Два

кольори» Д.

Павличка?

А. Хореєм

Б. Дактилем

В. Анапестом

Г. Ямбом

I-V

8. Як називалася збірка Д. Павличка, котра стала духовним порогом шістдесятництва?

А. “Правда кличе!”

Б. “ЗЕМЛЯ”

В. “Любов і ненависть”

Г. “За нас”

II-V

8. Яка із збірок Дмитра Павличка була заборонена за радянських часів?

А. «Любов і ненависть»

Б. «Правда кличе!»

В. «Бистрина»

I-V

9. Хто опублікував українською мовою антологію «Світовий сонет»?

А. І.Франко

Б. І.Драч

В. В.Симоненко

Г. Д.Павличко

II-V

9.В якому вірші

Д. Павличка звучить осуд національного нігілізму?

А. «Я стужився, мила, за тобою»?

Б. «Полечу я до Монголії»

В. «Коли ми йшли удвох з тобою»

Г. «Два кольори»

I-V

10. Яка авторська інтонація переважає у вірші Павличка «Між горами в долинах - білі юрти»?

- А. Патетична**
- Б. Заклична**
- В. Мінорна**
- Г. Лагідна**

II-V

10. Укажіть основні мотиви циклу віршів Павличка «Вірші з Монголії»:

- А. Захоплення природою Монголії**
- Б. Відтворення історії Монголії**
- Б. Життя українців у Монголії**
- В. Любов до рідного народу та почуття**

I-V

- 11. В якому віршів Павличка йдеться про значення української мови для ліричного героя?**
- А. «Я стужився, мила, за тобою»**
 - Б. «Два кольори**
 - В. «Коли ми йшли удвох з тобою»**
 - Г. «Якби я втратив очі,**

II-V

- 11. Укажіть поезію Павличка, що стала популярною піснею:**
- А. «Два кольори»**
 - Б. «Коли ми йшли удвох з тобою»**
 - В. «Ти зрікся мови рідної»**
 - Г. «Вертайтесь!»**

I-V

12. Віднайдіть збірку Дмитра Павличка:

А. «Тиша і грім»

Б. «Любов і ненависть» В.

«Неповторність»

II-V

12. Визначте, з якого твору Д. Павличка це визначення колосся «О, я хотів тобі сказати, що це волосячко вусате - То невсипущий труд мозільний...»?

А. «Вечір»

Б. «Досі не знаю»

В. «Коли ми йшли удвох з тобою»

I-V

13. Укажіть, чому ліричний герой поезії Д.Павличка «Коли ми йшли удвох з тобою» розчарувався у коханій?

- А. Через її зраду
- Б. Через байдужість до людської праці
- В. Він її розлюбив
- Г. Вона розлюбила

II-V

13. Укажіть, ліричний герой якої поезії Д. Павличка везе додому...” лиш горточок старого полотна»:

- А. «Вечір»
- Б. «Чого ти мною так гордуєш»
- В. «Два кольори»
- Г. «Досі не знала»

I-V

**14. Хто автор поезії
Дмитра Павличка
«О, рідне слово,
хто без тебе я»?**

- А. А. Малишко**
- Б. І. Драч**
- В. Б. Олійник**
- Г. Д. Павличко**

II-V

**14 . До якого періоду
можна віднести
творчість Дмитра
Павличка?**

- А. «Розстріляного
відродження»**
- Б.
«Шістдесятництва
»**
- В. «Початку ХХ ст. »**
- Г. «80-х років»**

I-V

15. Який поетичний символ використовує Д. Павличко в поезії «Два кольори»?

- А. Калини**
- Б. Сонця**
- В. Поля**
- Г. Дороги**

II-V

15. У пісні Д. Павличка «Два кольори» звучать усі названі мотиви, крім:

- А. Дороги як символу людської долі**
- Б. Материнського благословення**
- В. Синівської вдячності матері**
- Г. Уболівання за рідну мову**

I-V

16. Прочитайте вірш П. Осадчука «Дмитро Павличко» та віднайдіть засіб творення комічного в цих рядках?

*Від книжок вгинається
поличка*

Струмом б'є із кожного рядка.

*Недарма ж бо томики
Павличка*

*Пригорнулись до томів
Франка.*

А. Іронія

Б. Сарказм

В. Шарж

II-V

16. Яке римування використано в поданому уривку з поезії Дмитра Павличка «Два кольори»?

*Як я малим збирався на
весні*

*Піти у світ незнаними
стежками,*

*Сорочку мати вишила мені
Чвrvоними і чорними
нитками.*

А. Паралельне римування

Б. Кільцеве римування

В. Перехресне римування

Г. Білий вірш

I-V

17. До скількох поезій Дмитра Павличка написав музику Олександр Білаш?

A. 10

B. 15

B. 20

Г. 40

II-V

17. Яку пісню Д. Павличко у співавторстві з В. Денисенком написав до фільму «Сон», який був присвячений Тарасу Шевченку?

A. «Лелеченьки»

Б. «Пісня про рушник»

В. «Два кольори»

Г. «Моя любове, ти - як Бог»

I-V

18. Яким словом називають людину, яка зрікається свого, національного?

А. Зрадник

Б. Манкурт

В. Перебіжчик

Г. Чужинець

II-V

18. Укажіть, за яку збірку, видану 1975р.,

Д. Павличка відзначено Державною премією ім. Т. Шевченка?

А. «Жест Нерона»

Б. «Сонети»

В. «Любов і ненависть»

I-V

19. Який жанр поезії

Д. Павличка

«О рідне слово, хто
без тебе я»?

А. Ліричний вірш

Б. Сонет

В. Елегія

Г. Ода

II-V

19. Який жанр
ліричної поезії
народів Сходу
запровадив в
українську
літературу Д.
Павличко?

А. Хокку

Б. Рубаї

В. Медитацію

Г. Сирвенту

I-V

20. Який твір Д.
Павличка
спрямований проти
Сталіна і
сталінської
системи?

- А. "Бистрина"
- Б. "Коли помер
кривавий
Торквемада..."
- В. "Досі не знаю"
- Г. "Григорий"

II-V

20. Яку назву має
антологія
перекладів
Д. Павличка?

- А. "Світовий
сонет"
- Б. "Спіраль"
- В. "Над
глибинами"
- Г. "Покаянні
псалми"

Відповіді до тестів

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Г	А	Б	В	А	В	В	А	Г	В	Г	Б	Б	Г	Г	В	Г	Б	Б	Б

В - II

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
В	Г	Г	Б	Б	В	Г	Б	Г	Г	А	В	В	Б	Г	В	А	В	Б	А

Цікаво знати!

Цікава історія створення пісні «Лелеченьки». Д. Павличко з В. Денисенком написав сценарій до фільму «Сон», який був присвячений Т. Шевченку. Потрібна була пісня. Д. Павличко написав її буквально за 10-15 хвилин.

Усміхніться!

Отоларинголог довго розглядає горло пацієнта і нарешті промовляє:

- Ого!

Пацієнт:

- А я про таку хворобу й не чув.